

Savivaldybių žinios

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Nr. 1 (777–778)

2017 m. sausio 14 d.
Kaina 0,65 euro cento
Išėina šeštadieniais

VILNIUS ATSINAUJINA:

biudžeto projekte – daugiau lėšų kasdieniniams poreikiams 3–4 p.

Vilniaus miesto meras Remigijus Šimašius daugiau kaip du dešimtmečius laukto aplinkkelio atidaryme

Romo Gurklio nuotr.

LIETUVA NUO A IKI Z

Panevėžio rajonas: tęsiame pradėtus darbus ir rengiamės naujiems iššūkiams _____ 6–7 p.

DĖMESYS – ŠVIETIMO ĮSTAIGOMS, JAUNIMUI IR PRIEKULEI _____ 5 p.

ŠILUMA LABIAUSIAI ATPIGO VILNIUJE. KAUNE REKORDIŠKAI ŽEMA ŠILUMOS KAINA _____ 9 p.

REIKALINGAS DIDESNIS PASITIKĖJIMAS SAVIVALDA

Pokalbis su Jurbarko rajono meru Skirmantu Mockevičiumi _____ 12–13 p.

9771392460000

Redakcijos kolegija

Juozas BERTAŠIUS

Šakių rajono savivaldybės meras

Nijolė DIRGINČIENĖ

Birštono savivaldybės merė

Antanas ČERNECKIS

Rietavo savivaldybės meras

Gintautas GEGUŽINSKAS

Pasvalio rajono savivaldybės meras

Vytautas GRUBLIAUSKAS

Klaipėdos miesto savivaldybės meras

Alvydas KATINAS

Utenos rajono savivaldybės meras

Valerijus MAKŪNAS

Kauno rajono savivaldybės meras

Artūras MARGELIS

Lazdijų rajono savivaldybės meras

Zdzisław PALEVIČ

Šalčininkų rajono savivaldybės meras

Povilas ŽAGUNIS

Panevėžio rajono savivaldybės meras

Roma ŽAKAITIENĖ

Lietuvos savivaldybių asociacijos direktorė

Leidžia viešojo įstaiga Savivaldybių žinios

Direktorė

Lina BELEVIČIENĖ

**Atsakingasis redaktorius,
fotokorespondentas**

Romas GURKLYS

Bendradarbė

Genovaitė PAULIKAITĖ

Stilistė-korektorė

Janina MALKENIENĖ

Kaštonų g. 4, LT-01107 Vilnius

Tel.: (8 5) 262 2083 / 262 0847

Faks. (8 5) 262 2083

El. p. info@savzinios.lt

savivaldybiu.zinios@gmail.com

Interneto svetainė www.lsa.lt

...

Spausdina AB „Spauda“

Laisvės pr. 60, LT-05120 Vilnius,

www.spauda.com

Ofsetinė spauda, 2 sp. lankai

ISSN 1392-2467

Tiražas 2200 egz.

SAVIVALDYBIŲ ATSTOVŲ DISKUSIJA APIE PROFESIONALIŲ GLOBĖJŲ STATUSĄ

Lietuvos savivaldybių asociacijoje (LSA) sausio 10 d. susitikę šalies savivaldybių socialinės srities skyrių vadovai aptarė svarbiausius kliūtis, su kuriomis susiduria savivaldybės vaikų globos srityje.

Nuo sausio 1-osios įsigaliojo Civilinio kodekso pataisa, pagal kurią iš šeimos paimti vaikai iki trejų metų į globos namus galės patekti tik išimtiniais atvejais, o būti juose – ne ilgiau kaip tris mėnesius. Daugiausia pasitarime buvo diskutuojama apie profesionalius globėjus, kurie bet kuriuo metu galėtų paimti vaiką ir globoti jį tam tikrą laiką. Savivaldybių atstovai pažymėjo, kad nors Institucinės globos pertvarka patvirtinta dar 2014 m., iki šiol nėra įteisintas tokio globėjo statusas, pareigos, atsakomybė, apmokėjimas už darbą ir kiti dalykai. O juk profesionalių globėjų institutas yra pagrindinė alternatyva vaikų namams, kurių turėtų nebeklikti. Pažymėta, kad savivaldybės buvo gavusios oficialią informaciją apie tai, kad profesionalių globėjų darbas iki 2020 m. bus finansuojamas ES fondų lėšomis, vėliau tai darys valstybė, tačiau iki šiol nė iš vieno minėto šaltinio lėšos neskiriamos.

Iki šiol nesukūrus naujų paslaugų ir neskyrus joms finansavimo, šiuo metu ne viena savivaldybė pati sprendžia profesionalių globėjų problemą, savo iniciatyva ieškodama jų ir pagal galimybes mokėdama jiems papildomus pinigus. Tačiau visi pasitarime dalyvavę specialistai teigė susiduriantys su daugybe teisinių ir finansinių kliūčių.

Specialistai pabrėžė, kad šis procesas turėtų vykti pagal vieną valstybės lygiu įteisintą modelį.

„Aiški tvarka ir finansavimas padėtų profesionalių globėjų darbą pristatyti visuomenei kaip patrauklų ir reikalingą, o tai ypač aktualu mažesniuose miestuose ir rajonuose, kur rasti dirbti norinčių žmonių ypač sudėtinga“, – teigė LSA patarėja socialiniais klausimais Audronė Vareikytė.

Savivaldybių atstovai taip pat diskutavo apie galimybes piniginei paramai sutaupyti lėšas skirti naujų minėtų socialinių paslaugų plėtrai – vaikų globai.

Artimiausiu metu šį klausimą su konkrečiais siūlymais ketinama teikti svarstyti LSA valdybos nariams.

Savivaldybių socialinės srities skyrių vadovai taip pat aptarė vaiko teisių apsaugos situaciją ir didesnę savivaldybių įtraukimą į sprendimų priėmimą formuojant užimtumo politiką.

ATIDĖTAS SAVIVALDYBIŲ GALIMYBES APRIBOSIANČIŲ PATAISŲ ĮSIGALIOJIMAS

Seimas nusprendė iki 2017 m. liepos 1 d. atidėti Vietos savivaldos įstatymo pataisų, apribosiančių savivaldybių galimybes steigti naujus viešųjų paslaugų teikėjų ir patikėti naujos ūkinės veiklos vykdymą jau veikiantiems savivaldybės valdomiems juridiniams asmenims, įsigaliojimą. Argumentus atidėti pataisų įsigaliojimą Seimo Valstybės valdymo ir savivaldybių komitetui teikė ir LSA.

LSA abejonės kėlė tai, kokie viešųjų paslaugų teikėjai laikytini vykdančiais ūkinę veiklą. Konkurencijos įstatyme pateiktas labai platus ūkinės veiklos apibrėžimas, pagal kurį atrodo, kad be viešojo transporto paslaugų teikėjų, komunalinių atliekų surinkėjų ir kitų, ūkinę veiklą vykdo ir sveikatos priežiūros įstaigos (ligoninės, poliklinikos, slaugos ligoninės), socialinės įstaigos (globos įstaigos, dienos centrai, daugiaviečiai centrai) arba švietimo įstaigos (mokyklos, darželiai).

Todėl savivaldybės, kurių pagrindinė funkcija yra teikti viešąsias paslaugas, norėdamos įsteigti naują slaugos ligoninę ar vaikų darželį, pagal siūlomas pataisas turės šešis mėnesius vykdyti konkurencingą procedūrą, kurios metu turės būti išsiaiškinta, ar rinkoje veikiančias ūkio subjektai gali užtikrinti atitinkamos veiklos vykdymą.

Pagal siūlomas pataisas jau veikiančiam savivaldybės valdomam subjektui bus galima patikėti naujos veiklos vykdymą taip pat tik atlikus konkurencingą procedūrą ir gavus Konkurencijos tarybos sutikimą. Neatsižvelgiama į tai, kad nauja veikla gali būti susijusi su paslaugos kokybės gerinimu (pavyzdžiui, pradėdama teikti anksčiau neteikta senelių arba neįgalių asmenų pavėžėjimo paslauga).

Parengė LSA patarėja viešiesiems ryšiams Indrė Vilūnienė

SVEIKINAME

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA GIMTADIENIŲ PROGA NUOŠIRDŽIAI SVEIKINA

Mažeikių rajono savivaldybės merą **Antaną Tenį**, Šiaulių miesto savivaldybės merą **Artūrą Visocką**, Vilniaus miesto savivaldybės merą **Remigijų Šimašiu**.

Pasitarime dalyvavusi LSA direktorė Roma Žakaitienė pažymėjo, kad globos įstaigų pertvarkoje daug neišskumų tiek dėl savivaldybių sutaupytų lėšų, skirtų socialinėms išmokoms, panaudojimo, tiek dėl papildomų funkcijų, profesionalių globėjų statuso ir atlyginimų

VILNIUS ATSINAUJINA:

*biudžeto projekte – daugiau lėšų
kasdieniniams poreikiams*

Sostinės taryba gruodžio 21 d. pradėjo svarstyti 2017 metų sostinės biudžeto projektą – jis yra 15,2 mln. Eur didesnis nei praėjusių metų ir sieks 505,8 mln. Eur. Biudžete numatytos išlaidos skiriamos vilniečiams itin svarbioms sritims: mokyklų ir darželių atnaujinimui, moduliųjų vaikų darželių kūrimui, patogesniai viešajam transportui, gyvenamosios aplinkos gerinimui ir kt. Pasak Vilniaus mero Remigijaus Šimašiaus, itin svarbu tai, kad dėl naujo požiūrio į veiksmingą miesto finansų valdymą jau 2016 metais pavyko pasiekti, kad savivaldybės paskolų aptarnavimo išlaidos gerokai sumažėtų – sutaupyta net milijonas eurų, todėl daugiau lėšų skirta investiciniams projektams.

Į sostinės biudžeto projektą kol kas įtrauktos tik preliminarios iš valstybės gaunamų tikslinių specialiųjų dotacijų sumos. Biudžeto projektas bus patikslintas sausio antroje pusėje, teikiant tarybai galutinį biudžeto projektą.

Su Vilniaus miesto meru REMIGIJUMI ŠIMAŠIUMI kalbamės apie savivaldybės finansinę padėtį ir naują specialistų požiūrį į darbą.

Įpusėjo antrieji darbo Vilniaus meru metai. Kokie didžiausi per tą laiką pasiekti rezultatai?

Padaryta nemažai. Manau, labai svarbus darbas yra savivaldybės finansinės situacijos suvaldymas. 2016 metais planuojamas biudžeto deficitas buvo mažinamas daugiau nei per pusę. Palyginti su praėjusia kadencija: nuo metų pradžios iki dabar sostinės įsipareigojimai kreditoriams sumažinti net 24,4 mln. Eur, o nuo pat kadencijos pradžios, jau pusantrų metų, miesto įsipareigojimai nebeaugo ir išliko stabilūs. 2017 m. ir toliau palaipsniui mažės savivaldybės skola, mažinamas biudžeto deficitas – palyginti su 2015 m., jis mažinamas net 62 proc. – planuojama skolintis 24 mln. Eur (39,1 mln. Eur mažiau nei 2015 m.). Taigi po ilgo laiko mažėja savivaldybės skola, susigrąžintas bankų pasitikėjimas. Mažėja įsiskolinimai rangovams. Jau galime galvoti apie viešojo transporto parko, šaligatvių, tarp jų ir Neries krantinės, atnaujinimą. Tai elementarius darbai, kurie turėjo būti seniai padaryti. Prieš 40 ar net 50 metų suformuota Neries krantinė, natūralu, kad nusidėvėjo.

Tas pats ir su šaligatviais. Vilniuje šaligatviai niekada nebuvo taisomi. Jie būdavo tvarkomi tik tais atvejais, kai būdavo tiesiama nauja gatvė, arba įgyvendinant investuotojo ar ES finansuojamą projektą. Pirmą kartą atsigręžta į daugiabučių gyvenamųjų namų rajonus. Tai kiemų, viešųjų erdvių, įvažų sutvarkymas, šaligatvių taisymas.

Nemažai laiko atima įvairių strateginių dokumentų rengimas. Parengtas miesto bendrasis planas, rengiamas „Darnaus judumo“ planas ir miesto gamtinio karkaso panaudojimo strategija. Mano tikslas – kad panaudojant šlaitus, pakrantes, miškus, žmogus galėtų skersai išilgai vaikštinėti po Vilnių ir jam reikėtų kuo mažiau važiuoti mašina ar visuomeniniu transportu. Norisi sugrąžinti išėjimo į miestą kultūrą. Miesto žalumą visi pastebi, todėl norisi ją kiek galima daugiau panaudoti žmonių labui.

Ir dar vienas dalykas, kurį labai noriu padaryti per darbo meru kadenciją – pasiekti, kad sostinėje užtektų vaikų darželių. Per šiuos metus jau sukūrėme 2 tūkst. papildomų vietų, tačiau dar apie 3,5 tūkst. vaikų laukia eilėje. Tą problemą sprendžiame visomis priemonėmis. Telkiamės privačius darželius, sudarome išskirtines sąlygas auklėms. Joms verslo liudijimas kainuoja tik 1 eurą. Miesto taryba priėmė sprendimą,

R. Šimašius ir žurnalistai Gedimino kalno papėdėje

kad jei tėvai laukia eilėje gauti vietą savivaldybės darželyje ir per metus jos savoje ar gretimoje seniūnijoje nesulaukia, dėl ko samdo auklę, jiems kas mėnesį bus mokama 100 eurų kompensacija.

Svarstydama 2017 m. biudžetą sostinės taryba grįžo prie diskusijos dėl vadinamosios turistų rinkliavos. Kokios naudos tikimasi?

Skaičiuojama, kad įvedus šią rinkliavą sostinės biudžetas per metus pasipildytų apie 2 mln. eurų, o surinktos lėšos galėtų būti skiriamos miesto patrauklumui didinti ir turizmo infrastruktūrai gerinti. Tokia rinkliava jau seniai taikoma Amsterdame, Berlyne, Romoje ir daugelyje kitų miestų 17-oje Europos valstybių. Europoje šis mokestis svyruoja nuo 0,15 ct iki 7 Eur. Šiuo metu rinkliava už nakvynę viešbučiuose renkama Druskininkuose, Palangoje, Birštone ir Kaune.

Savivaldybės tarybai pritarus, rinkliava būtų skaičiuojama nuo miesto svečių nakvynių skaičiaus. Nuo 2017 m. liepos siūlomas rinkliavos dydis asmeniui už suteiktą vieną nakvynę – 0,50 ct, nuo 2018 m. sausio 1 d. ketinama rinkliavos sumą didinti iki 1 Eur. Kol kas pirmais metais nuo rinkliavos numatyta atleisti turistų grupes, užsakancias ne mažiau kaip 10 kambarių, mokesčių lengvatas taip pat numatomos ligoniams, vaikams iki 18 metų, neįgaliesiems ir tiems, kas ketina apsistoti Vilniuje 1 mėnesį ir ilgiau.

Seimas, tvirtindamas 2017 m. biudžetą, neatsižvelgė į Vilniaus savivaldybės pageidavimą miesto biudžete palikti 50 proc. gyventojų pajamų mokesčio. Paliko tik 45,94 proc. Ar tai atsilieps miestui?

Suprantu, svarbu visa Lietuva, bet man atrodo, kad ne mažiau svarbūs ir bendrieji tvarkymosi valstybėje principai. Visada laikausi nuostatos nenurodinėti žmonėms, kur jie turi gyventi, ir neikišti per daug pinigų ten, kur žmonės nenori būti. Manau, reikėtų sekti paskui žmones ir padėti ten, kur žmonės nori gyventi. Padėti ne vien tik tiems, kurių būklė yra vargana, bet ir tiems, kurie dar žingsnius lipti aukštyne iš tos varganos būklės. Tie dalykai labai svarbūs, bet jie visą laiką būdavo ignoruojami. Ir tai susiję ne tik su Vilniumi, bet ir su kitomis savivaldybėmis. Nematau logikos, kai iš savivaldybių paimamos papildomai uždirbtos pajamos. Pajamų augimas turėtų bent kelerius metus nedaryti įtakos dotacijai ir ji neturėtų būti mažinama. Tada būtų sukurta prielaida savivaldybėms stengtis sukurti daugiau darbo vietų. Kol kas matau tendenciją, kad naudinga gali būti gal net ir paskutinėse vietose.

Kai kuriose sostinės vietose pastebimas spūsčių sumažėjimas, bet problema neišspręsta. Kas daroma?

Tam tikrose vietose yra pagerėjimas, bet bendra padėtis dėl spūsčių nėra gera. Miestas plečiasi, automobilių daugėja, o viešasis miesto transportas nėra pakankamai patogus. Tai viena spūsčių susidarymo priežasčių.

Kita priežastis – statant aplinkkelį persiskirstė srautai, dėl ko kai kuriose miesto vietose spūsčių pagrausėjo. Teigiami pokyčiai juntami

gruodžio 20 d. atidarius du dešimtmečius vilniečių laukimą aplinkkelį. Tai didžiausias per pastaruosius kelis dešimtmečius susisiekimo infrastruktūros objektas Lietuvoje. Skaičiuojama, kad aplinkkelio kasdien pasinaudos 45 tūkstančiai vilniečių, kurių sutaupytos beveik milijonas valandų per metus yra labai vertingos. Per tokį laiką Vilniaus regione yra sukuriama 8,7 mln. Eur BVP. Tačiau atidarius aplinkkelį išryškėjo ir kai kurie nenumatyti dalykai, keliantys naujus uždavinius – aplinkkelio jungtis su miestu, būtina jungtį įrengti tarp Molėtų ir Ukmergės plentų.

Spūstims mažinti taikome ir paprastesnes, bet veiksmingas priemones. Tai ir šviesoforų reguliavimas, ir gatvių ženklavimas, ir kai kuriose judriausiose miesto vietose kairinio posūkio apribojimas. Net pavasari pasirodę geltoni korai daro teigiamą poveikį.

Labai svarbu, kad miestas vystytųsi aiškia kryptimi ir turėtų aiškią viziją. Mano vizija – atviras ir greitas miestas, tačiau pastebiu, kad fantazavimai apie įvairius dalykus yra pretekstas nieko nedaryti šiandien. Šiuo metu mano tikslas – išvystyti viešąjį transportą, kad ryte žmonės patogiai nuvažiuotų į darbą, o vakare – grįžtų. Toje srityje padaryta nemažai sprendimų. Kad ir šiuo metu diegiama A juostos, skirtos tik viešajam transportui, kontrolės sistema. Tik vienoje troleibusų linijoje įdiegus įrangą, fiksuojančią pažeidėjus, tvarkaraščių atitikimas pagerėjo apie 20 procentų.

Atėjote vadovauti didžiausiai šalies savivaldybei, kur jau buvo nusistovėję santykiai, bendravimo su vadovu stilius. Su kokiais iššūkiais teko susidurti ir kaip jaučiatės praėjus pusantrų metų?

Didžiausias iššūkis buvo savivaldybėje dirbančių žmonių išlaisvinimas, kad jie savo darbe jaustųsi profesionalais, kurių nuomonė labai svarbi ir vertinama. Kai pradėjau vadovauti savivaldybei, mane nustebino tai, kad dauguma darbuotojų dirbo vadovaudamiesi „zadanijos“ principu: kaip valdžia pasakys, taip ir padarysime. Apskritai Lietuvoje labai daug tokių darbo santykių. Kalbėjome apie Gedimino kalną. Anksčiau nuo jo buvo leidžiami fejerverkai. Atrodo, tam visiškai tinkamas

Trijų kryžių kalnas. Tačiau Pilių direktcijos vadovė pareiškia, kad neileis to daryti, nebent ministrė lieptų. Kyla klausimas: jei esi profesionalas ir žinai, kad negalima, ką tau dar gali pasakyti ministrė? Arba leidi, arba neleidi prisiimdama visą atsakomybę. Kita vertus, jei galima, kam laukti, kol lieps ministrė. Panaši padėtis buvo ir savivaldybėje. Taigi savivaldybės administracijoje turime nemažai pokyčių, bet dar turime ir nemažai iššūkių.

2016 metų pabaigoje pradėjus slinkti ir kitai kalno pusei, prieš Kalėdas buvo uždarytas Gedimino kalnas.

Gedimino kalnas – ne tik Lietuvos, bet ir Vilniaus simbolis. Nuo pavasario, kai prasidėjo kalno slinkty, Nacionaliniam muziejui Vilniaus savivaldybė siūlėsi padėti. Tiems darbams pinigų yra, tik nesuprantu biurokratinių procedūrų užstrigimo. Faktas, kad kai kurie ankstesni neatsakingi sprendimai privedė prie dabartinės situacijos. Nėra įrodymų, kad 2000 metais tvarkant kalną kai kurie papildomi darbai, kaip papildomo grunto užvežimas, buvo tinkamai atlikti. Galimas dalykas, kad kalno problemos buvo ne išspręstos, o pagilintos. Manau, Gedimino kalno priežiūrą kuo skubiau reikia perduoti Aplinkos ministerijai. Reikalingi operatyvūs sprendimai. Būtina kalno stebėseną, bet kol kas net stebėjimo priemonės realiai nėra įdiegtos.

Šiek tiek apie 2017 metų planus.

Projektų yra labai daug ir įvairių. Dauguma jų susiję su miesto judumu. Tai ir pėsčiųjų, ir transporto judumas ir viešojo transporto atnaujinimas. Bus atnaujinta nemažai viešųjų erdvių, skverų, parkų, gamtinio karkaso. Be abejo, mokyklų ir vaikų darželių atnaujinimas ir darželių plėtra. Tačiau investicijos investicijomis. Svarbu nepamesti ir subtilių dalykų. Labai svarbu, kas vyksta atnaujintose mokyklose. Vilniaus moksleivių rodikliai yra geri ir daug kur jie geresni negu kitose Lietuvos vietose, bet stengtis yra kur.

Kalbėjosi Genovaitė Paulikaitė

SVEIKATOS BIURO DIREKTOREI – PREZIDENTĖS PADĖKA

Alytaus rajono savivaldybė yra įsitraukusi į Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Grybauskaitės inicijuojamos nacionalinės socialinės kampanijos „Už saugią Lietuvą“ veiklas, kurių tikslas – padėti sunkumus išgyvenantiems žmonėms, mažinti socialinę atskirtį, stabdyti smurtą ir patyčias prieš vaikus, vykdyti priklausomybių gydymą ir savižudybių prevenciją, skatinti įvaikinimą ir vaikų globą šeimose.

Alytaus rajono savivaldybėje jau šeštus metus yra įgyvendinama Priklausomybių mažinimo programa, kurios tikslas – naudojant esamus išteklius ir pritaikant papildomas priemones, sukurti pagalbos sistemą asmenims, nesaikingai vartojantiems alkoholį arba priklausomiems nuo jo, siekiant mažinti tokių asmenų socialinę atskirtį, ugdyti socialinius įgūdžius, padėti jiems integruotis į visuomenę ir darbo rinką.

Per penkerius metus programa naudojosi daugiau nei 300 gyventojų. Galima pasidžiaugti, kad apie keturiasdešimt žmonių blaiviai gyvena daugiau nei metus, iš jų 12 – daugiau nei dvejus, 10 – trejus ir daugiau metų. Dar apie 30 asmenų blaiviai gyvena 6–11 mėn. Alytaus rajono visuomenės sveikatos biuro direktorė Dalia Kitavičienė yra šios programos koordinatorė. Prezidentės globojamos kampanijos veiklos metu biuro vadovė, dalydamasi savivaldybės gerąja patirtimi ir pavyzdžiais, aplankė ne vieną savivaldybę ir ne vieną įstaigą, kuri taip ketina padėti priklausomiems asmenims. Sėkmingiausi gydymosi ir grįžimo į socialų gyvenimą atvejai įgyvendinami, kai į pagalbos asmeniui, priklausomam nuo psichotropinių medžiagų, grandinę įsitraukia ne tik sveikatos ir socialinės pagalbos specialistai, bet aktyviai dalyvauja ir šeimos, bendruomenės nariai, dažnai darbdaviai. Savivaldybės įgyvendinama programa paremta kompleksinės pagalbos modeliu, kai pagalba priklausomam nuo psichoaktyvių medžiagų žmogui paremta ne medicinos, bet socialinėmis ir žmogiškosiomis priemonėmis. Todėl nieko keisto, kad socialiniai darbuotojai ir seniūnai yra pagrindiniai ir pirmieji asmenys, kurie paskatina žmogų sukti blaivybės keliu.

VITANA BRUČIENĖ

„Nors programa tikrai veikia, rezultatus matau pasikeitusiuose programos dalyvių ir ypač jų vaikų veiduose, kurie švyti iš laimės, nes jų tėtis ar mama negeria, tačiau vis dar ieškome ir nuolat galvojame apie naujų paslaugų ir priemonių priartinimą prie priklausomų nuo alkoholio Alytaus rajono žmonių ir jų šeimoms narių“, – sakė Prezidentės padėkos sulaukusi Visuomenės sveikatos biuro direktorė D. Kitavičienė (**nuotr.**).

Paklausta apie sunkiausius programos vykdymo etapus direktorė paatviravo, kad nors atkrytis ir yra sudedamoji sveikimo dalis, tačiau vis dar sunku išgirdus apie programos dalyvio „užgėrimą“, nes nori nenori apninka mintys, jog galbūt buvo galima įspėti artėjantį atkrytį. Sunkiais pokalbiais programos koordinatorė įvardijo bendravimą su geriančiųjų artimaisiais, kurie išvarginti gyvenimo šalia priklausomo žmogaus, nori, kad „kažkas“ atvažiuotų, paimtų jų girtaujančią artimąją ir vėliau parvežtų ją tokį, koks jis buvo prieš dešimt, dvidešimt ar daugiau metų. Deja, bet tai neįmanoma – motyvacija keistis, kilti ir išlikti pokyčių kelyje dažnai labiausiai ir priklauso nuo artimųjų įtakos ir gebėjimo būti su tokiais žmogumi.

„Pagalba ne tik priklausomybės ligomis sergantiesiems, bet ir jų artimiesiems, profesionalios konsultacijos pokyčių kelyje esantiems asmenims – tai iššūkiai ir uždaviniai, kurių ketinama siekti 2017 metais, įgyvendinant Priklausomybių mažinimo programą savivaldybėje“, – nesuabejojo Visuomenės sveikatos biuro direktorė D. Kitavičienė.

JAUNIMUI IR PRIEKULEI

Klaipėdos rajono savivaldybės mero pavaduotoja VIOLETA RIAUKIENĖ viliasi, kad šiemet savivaldoje vykdomi projektai ir sumanymai sukurs daugiau galimybių jaunimo veikloms, o ugdymo sąlygos Klaipėdos rajono švietimo įstaigose ir toliau nuosekliai gerės.

Vicemerė džiaugiasi ir suplanuotais renginiais Priekulėje. Šiemet Priekulė paskelbta viena iš mažųjų Lietuvos kultūros sostinių, be to, Seimo nario Petro Gražulio iniciatyva 2017-uosius Seimas paskelbė ir rašytojos levos Simonaitytės metais.

Kokie svarbiausi darbai pernai buvo atlikti Klaipėdos rajono švietimo įstaigose, su kokiais nuotaikomis ugdymo įstaigose pradėti naujieji metai?

Švietimo įstaigose 2016 metais atlikta tikrai nemažai darbų. Pagaliau baigtas net iki teismų su rangovais nusitęsęs Priekulės levos Simonaitytės gimnazijos modernizavimas. Seniausio Gargžduose lopšelio-darželio „Ažuoliukas“ kolektyvas savo veiklos 50-metį galėjo paminėti neatpažįstamai pagražėjusiame, šiuolaikinėmis mokymo priemonėmis aprūpintame pastate. Veiviržėnų Jurgio Šaulio gimnazijos darželinukai ugdomi suremontuotame, naujais baldais aprūpintame darželyje. Suremontavus patalpas Lapių pagrindinėje mokykloje atidaryta visą dieną veikianti darželio grupė šios ir aplinkinių gyvenviečių vaikams. Apšiltinus Kvietinių mokyklos-darželio pastatą ne tik pagražėjo įstaigos fasadas, taupomos lėšos šildymui, bet, svarbiausia, šiltose patalpose ugdomi vaikai. Pakeitus Judrėnų Stepono Dariaus pagrindinės mokyklos ir Veiviržėnų Jurgio Šaulio gimnazijos

Pėžaičių skyriaus pastatų stogus, jų kolektyvams nebereikia baimintis dėl lietaus.

Gargždų sporto mokyklos stadiono bėgimo takų, šuolių, metimų sektorių rekonstrukcija sukūrė puikias treniuočių, varžybų sąlygas lengvaatlečiams. Lietuvos lengvosios atletikos federacija, įvertinusi šią sporto bazę, suteikė Gargždams teisę 2017 metų birželį rengti Lietuvos jaunučių lengvosios atletikos pirmenybes. Tikimės Gargžduose sulaukti apie 400 jaunųjų sportininkų iš daugumos Lietuvos savivaldybių.

Po ilgų diskusijų prie statybų pradžios artėja Lapių pagrindinės mokyklos vykdomas projektas, kurį įgyvendinus bus pastatytas pastatas globotiniams. Džiugu, kad prie šio projekto ženkliai prisideda Vokietijos Nynburgo prie Vėzerio klubas „Lions“, pastato statybai skiriantis 188 877 eurus paramos.

Pavasarij bus baigtas projektas „Atviro darbo su jaunimu plėtra Gargždų mieste“, leisiantis jaunimui turėti ir geresnes turiningo laisvalaikio sąlygas lauke. Parkelyje bus įrengta estrada, šokių, paplūdimio tinklinio aikštelės, pastatyti treniruokliai, numatyta ir vieta riedutinininkų aikštelei. Šio projekto vertė – per 233 tūkst. eurų. Lėšų gauta iš Europos ekonominės erdvės finansinio mechanizmo „Rizikos grupės vaikai ir jaunimas“ programos. Džiaugiuosi jaunimo darbuotojų aktyvumu – jie ne tik telkia jaunimą, įgyvendina įvairius projektus, bet ir sprendžia jo problemas.

Kasmet savivaldybė šimtus tūkstančių eurų investuoja į švietimo įstaigų pastatų atnaujinimą ir remontą, bet visų prašymų, higienos normų reikalavimų (pradedant sanitarinių mazgų remontu ir baigiant darželių tvoromis) užtikrinti kol kas dar nepavyks ir šiemet. Būna tikėtis, kad savivaldybės biudžetas bus sėkmingai vykdomas ir 2017 metais, o viršplaninės lėšos leis ir toliau remontuoti švietimo įstaigų patalpas, kurti jaukias ugdymosi sąlygas.

Kaip niekad daug lėšų ir dėmesio pernai buvo skirta ir sporto infrastruktūrai gerinti. Kokie darbai atlikti ir kokie planuojami?

Pernai už 69 tūkst. eurų Priekulėje, Kvietiniuose ir Gargžduose atnaujintos trys krepšinio aikštelės. 2017 metais už 92 tūkst. eurų planuojama įrengti dar keturias aikšteles Agluonėnuose, Gargžduose, Veiviržėnuose ir Siūpariuose. Taip pat pernai įrengtos trys futbolo aikštės. Šiemet planuojama įrengti dar šešias aikšteles. Iš biudžeto tam skirsime 95 tūkst. eurų. Investavus 114,5 tūkst. eurų įrengtos ir universalios dirbtinės dangos aikštelės Plikiuose, Dituvoje ir Sudmantuose.

Rengiamas ir daugiafunkcio sporto centro techninis projektas. Pernai 40 tūkst. eurų skirta ir VŠĮ „Gargždų futbolas“ komandos veiklos finansavimui.

Kaip sekasi modernizuoti kultūros įstaigas?

Šiuo metu prie pabaigos eina Kretingalės kultūros centro Girkalių skyriaus modernizavimas. Tam skirta 250 tūkst. eurų, šiemet planuojama investuoti dar 140 tūkst. eurų. Atnaujinamas savivaldybei priklausantis pastatas Žadeikių kaime. Jame įsikurs biblioteka, kultūros centras, bendruomenė, religinė bendruomenė. Pradėtas ir iki 2017 metų pabaigos planuojamas užbaigti Dovilų etninės kultūros centro atnaujinimas. Nemažai dėmesio ir lėšų šiemet bus skirta ir Priekulei, jos įstaigoms ir renginiams.

Kokiais renginiais bus praturintas rajono kultūrinis gyvenimas?

Jau sausio 23-ąją minėsime Mažosios Lietuvos krašto mustraitininkės levos Simonaitytės 120-ąsias gimimo metines. Džiaugiuosi, kad mano kabinete prasidėjusi diskusija su Gargždų krašto muziejaus direktore Sigita Bučnyte ir Seimo nariu Petru Gražuliu galiausiai tapo Seimo sprendimu 2017-uosius paskelbti levos Simonaitytės metais.

Klaipėdos rajono savivaldybės administracija šiemet ketina pradėti levos Simonaitytės memorialinio muziejaus Priekulėje atnaujinimą. Gruodžio viduryje administracija jau pateikė paraišką „I. Simonaitytės memorialinio muziejaus modernizavimas“. Projekto vertė – apie 100 tūkst. eurų. Didžioji lėšų dalis turėtų būti skirta iš ES struktūrinių fondų.

I. Simonaitytės memorialinio muziejaus pastato modernizavimas padės išsaugoti unikalius muziejaus eksponatus. Atsiras galimybė plėtoti naujas kultūrinės, socialinės ar edukacinės veiklas, rengti susitikimus, ekskursijas, supažindinant įvairaus amžiaus žmones su Mažosios Lietuvos krašto kultūra ir istorija, puoselėjant rašytojos kūrybinį palikimą.

Savivaldybė yra pateikusi paraišką ir šalia Priekulės, Stragnuose, esančiai koplyčiai-mauzoliejiui sutvarkyti ir pritaikyti kultūros reikmėms. XIX a. pabaigoje ją pastatė masonas Bronackis mirusios žmonos atminimui. Šio projekto vertė – apie 47 tūkst. eurų.

Šiemet Priekulė paskelbta mažąja Lietuvos kultūros sostine. Pirmieji tam skirti renginiai startuos jau sausį. Viliuosi, kad susivienijusi miestelio bendruomenė ne tik garsins savo kraštą įdomiais renginiais, projektais, bet ir sulauks ne vien savivaldos, bet ir verslo paramos.

ŠILUMA LABIAUSIAI ATPIGO VILNIUJE

Tarp penkių didžiųjų Lietuvos miestų gruodžio mėnesį už šilumą mažiausiai mokėjo vilniečiai. Nuo 2016 m. gruodžio 1 d. UAB „Vilniaus energija“ taikant naują bazinį šilumos kainą vilniečiams šildymas atpigo net 22,48 proc. Palyginti su visos Lietuvos miestų gruodžio mėnesio šilumos kaina, Vilnius užima antrą vietą ir už šilumą moka bene mažiausiai šalyje. Gruodžio mėnesio šilumos kaina Vilniuje yra 4,31 ct/kWh.

Sostinės savivaldybė, gindama vilniečių interesus, ne kartą kreipėsi į Valstybinę kainų ir energetikos kontrolės komisiją dėl „Vilniaus energijos“ taikomos šilumos kainos perskaičiavimo. Po atlikto įmonės veiklos patikrinimo šilumos kaina vilniečiams nuo gruodžio atpigo beveik ketvirtadaliu.

„Prieš savivaldybės tarybos rinkimus žadėjome, kad šiluma vilniečiams pils bent 20 procentų. Matėme, kaip „Vilniaus energija“ piktnau-

džiauja savo padėtimi, ir parengėme aiškų veiksmų planą, kaip mažinti šilumos kainą. Tikslą pasiekėme – vilniečiai už šilumą moka beveik ketvirtadaliu mažiau. Šiais metais sugrąžinsime miestui šilumos ūkio valdymą, toliau aktyviai bendradarbiausime su Kainų komisija ir Energetikos ministerija, siekdami geriausios šilumos kainos vilniečiams“, – sakė Vilniaus meras Remigijus Šimašius.

Sumažėjus šilumos kainai per šį šildymo sezoną vilniečiai sutaupys apie 80–90 Eur, skaičiuojant 60 kv. m buto išlaidas šildymui.

Nuo 2014–2015 m. šildymo sezono vilniečiams šilumos kaina kasmet sparčiai mažėjo – 2014–2015 m. šildymo sezono bazinės šilumos kainos vidurkis buvo 7,07 ct/kWh, patvirtinus naujas kainas jis bus net 40 proc. mažesnis – 4,31 ct/kWh.

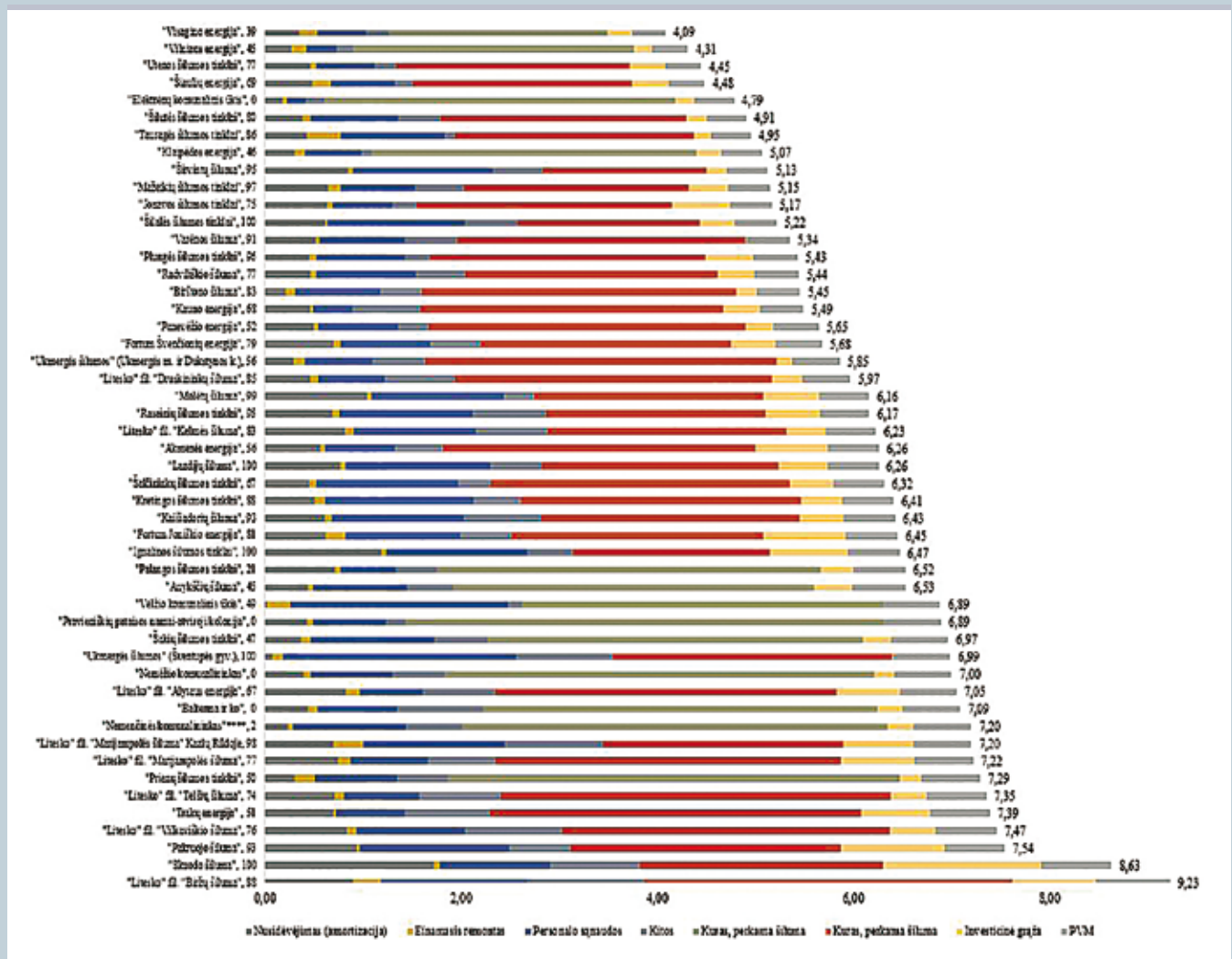
Rinkodaros ir komunikacijos skyriaus inf.

KAUNE REKORDIŠKAI ŽEMA KAINA

ARNOLDAS BUKELIS

Laikai, kai Kaunas garsėjo brangiu šildymu, baigėsi. Palyginus pastarųjų šešerių metų sausio mėnesiais fiksuotas centralizuotai tiekiamos šilumos kainas, 2017-ųjų sausį Kaunas pasitinka su pigiausiu šildymu. Ekspertų teigimu, tai – didelių miesto investicijų į nuosavas biokuro katilines rezultatas. Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija patvirtino 2017 m. sausį galiosiančią šilumos kainą, kuri sieks 5,25 ct/kWh (be PVM). 2012 m. sausį šilumos kaina buvo 37,2 proc. didesnė ir siekė 8,36 ct/kWh (be PVM). Ekspertų teigimu, didžiausią įtaką kainos sumažėjimui turėjo miesto investicijos į nuosavas biokuro katilines.

2016 m. spalį AB „Kauno energija“ įsigijo 19,2 MW galios Petrašiūnų katilinę, varomą biokuru. Jurbarko katilinėje pradėjo veikti naujas 5 MW galios biokuro katilas. Iki tol Jurbarko veikiančiame „Kauno energijos“ filiale šilumai gaminti buvo naudojamos brangios dujos, ir dėl to šilumos savikaina buvo maždaug 40 proc. didesnė nei visos bendrovės mastu nustatytas šilumos tarifas. Dėl to ne vienus metus kauniečiai mokėjo už tai, kad Jurbarko gyventojai už šilumą mokėtų mažiau. Prie kainos sumažėjimo taip pat prisidėjo šilumos tiekimo tinklų modernizavimas keičiant susidėvėjusius vamzdynus naujais, poliuretano izoliacija padengtais vamzdynais.

REIKALINGAS DIDESNIS PASITIKĖJIMAS SAVIVALDA

Gruodžio 22 d. įvyko paskutinis Jurbarko rajono tarybos 2016 metų posėdis. Šventinę nuotaiką susirinkusiesiems dovanuoja Jurbarko Antano Sodeikos meno mokyklos auklėtiniai, tarybos narius, administracijos darbuotojus sveikino Jurbarko rajono meras Skirmantas Mockevičius. Po šventinių sveikinimų savivaldybės taryba tęsė įprastą darbą ir priėmė 33 sprendimus rajono gyventojams svarbiais klausimais. Kalbamės su rajono meru SKIRMANTU MOCKEVIČIUMI.

Gerb. mere, esate vienintelis meras, kuris tiesioginiuose mero rinkimuose laimėjote dalyvaudamas savarankiškai ir be jokios partijos ar komiteto. Praėjo daugiau kaip pusantrų metų. Ką šiandien manote apie apsisprendimą vadovauti Jurbarko rajonui? Kaip sekasi rajonui duoti tai, apie ką galvojote per rinkimus?

Taip, to laiko jau pakanka, kad būtų galima įvertinti. Pirmieji metai buvo apsipratimo ir gilinimosi į savivaldybės darbo specifiką metai. Pasirodė, kad daugelis dalykų, kurie, žiūrint iš šalies, atrodė labai aiškūs, yra visiškai ne tokie, kokius įsivaizdavau. Savivaldybės mero rinkimų metu oponentai tiek mane, tiek rinkėjus bandė įtikinti, kad kandidatas į merus, išsikėlęs savarankiškai ir nepriklausantis jokiai politinei partijai, neturi šansų būti išrinktas. Tačiau rinkėjai nusprendė kitaip ir manimi pasitikėjo. Nuo pirmųjų darbo dienų jaučiau didžiulį spaudimą, o dažnai – ir kritiką. Matyt, Lietuvoje jau tampa įprasta įvairiai diskredituoti asmenį, apsisprendusį dalyvauti įvairaus lygio rinkimuose, o ypač – jį išrinkus. Todėl visiškai nesistėbiu, kad aktyvūs ir gabūs jauni žmonės, matydami tokią padėtį, nesirenka politiko kelio.

Tai, kad nepriklausau jokiai partijai, manau, yra privalumas. Mane rinkusiems žmonėms turėtų būti svarbu, kad meras nebūtų saistomas jokiais partiniais ryšiais ar finansiniais įsipareigojimais.

Laimėjus rinkimus kurti koaliciją nebuvo lengva, nes skirtingos partijos turi skirtingą nuomonę. Tačiau tiek per rinkimus, tiek po jų teigiau, ir dabar esu tos nuomonės, kad tik nepartinis meras gali ir turi vienyti įvairių politinių partijų ar visuomeninių judėjimų narius, išrinktus į savivaldybės tarybą. Darniai dirba ir savivaldybės vadovų komanda, nors nevengiamoje ir aštresnių diskusijų bei nuomonių skirtumo.

Kitas dalykas – santykiai su savivaldybės administracijos darbuotojais, įstaigų vadovais. Rinkimuose pralaimėjus buvusiam ilgamečiam merui, atsirado tam tikrų sunkumų. Per ilgus darbo metus tarp vadovo ir darbuotojų susiklostė tam tikri santykiai.

Paskui prasideda įprastiniai dalykai. Tačiau darosi apmaudu, kai tavo idėjos, su kuriomisėjai į rinkimus, atsimuša į kliūtis. Pirmiausia atsitrenki į pinigų trūkumą. Paskui – biurokratizmas, įstatymų netobulumas. O žmonės galvoja, kad meras už viską atsakingas: mes jį rinkome, ir jis turi

atsakyti. Kiekvienam nepaaiškinsi, kad yra daugybė dalykų, kurie visiškai nepriklauso nuo mero.

Tačiau savo apsisprendimu nenusivylėte?

Savo pasirinkimu nenusivyliau. Man visada patiko Jurbarko rajonas, įsikūręs įspūdingoje vietoje, nuoširdūs čia gyvenantys žmonės. Tikiu, kad mano žinios ir sukaupta patirtis padės realizuoti tuos uždavinius, kuriuos kėliau sau ir dėl kurių rinkėjai man patikėjo rajono vairą. Jaučiu nuolatinį savo šeimos palaikymą, priešingu atveju nebūčiau rinkęsis dabartinio kelio. Šeima man yra svarbiausia, ir jos interesų neaukočiau jokiai tikslui siekti.

Kai atėjote dirbti meru, be abejo, atsinešėte ir Jurbarko rajono viziją?

Mano vizija iš esmės atitiko Jurbarko rajono savivaldybės 2016–2026 metų strateginiame plėtros plane įtvirtintą viziją: Jurbarko rajonas – patrauklus gyventi, aplankyti ir investuoti Nemuno kraštas su išsaugota istorija, kultūra ir gamta. Tačiau tiek Jurbarko miestas, tiek rajonas nesulaukė didesnio užsienio investuotojų susidomėjimo, todėl mano tikslas – sudaryti sąlygas investicijų pritraukimui. Ir šia kryptimi tikslingai einame: vieningai sutarus visiems savivaldybės tarybos nariams, atrinkome 17 žemės sklypų Jurbarko mieste ir kreipėmės į Lietuvos Respublikos Vyriausybę dėl šių sklypų perdavimo savivaldybei patikėjimo teise. Šiuo metu su Nacionaline žemės tarnyba deriname Vyriausybės nutarimo projektą.

Iki Vyriausybės nutarimo priėmimo dar gali praeiti pusmetis, bet jau yra viltis, kad netrukus galėsime kviesti į rajoną potencialius investuotojus, rodyti sklypus ir siūlyti dalyvauti aukcione dėl žemės nuomos. Investuotojui reikalingas greitas atsakymas: gali ar negali jis toje vietoje investuoti.

Tačiau žemės išnuomojimas per aukcioną rajonuose, kur ir taip investuotojai nesiveržia, panašus į žaidimą: kviečiu ateiti, bet nežinau, ar sklypą gausi.

Deja, investuotojas išsinuomoti sklypą pagal galiojančius įstatymus galės tik per aukcioną. Gal manoma, kad savivaldybei leidus be aukciono išnuomoti žemę gali atsirasti korupcija? Kita vertus, investuotojui nerūpi, kad mes privalome skelbti aukcioną. Jam svarbu, ar jis gaus pageidaujamą sklypą. Jam savivaldybė gali atsakyti tik taip: jei laimėsite aukcione. Kalbant su potencialiu investuotoju savivaldybei turėtų būti suteikta daugiau savarankiškumo. Manau, reikalingas didesnis pasitikėjimas vietos savivalda.

Jei sklypą norės išsinuomoti aplinką teršiančiai gamyklai statyti, kaip tada?

Tada kils problemų. Sklypai formuojami mieste.

Jurbarkas ir turizmas – tai lyg Siamo dvyniai. 2016 metų rudenį pradėjote įgyvendinti projektą „Nemuno kelias“. Kuo rajonui svarbus šis projektas?

Jurbarko rajonas – išskirtinis tuo, kad turime net dvi puikiai išsilaičiusias piliis – Panemunės ir Raudonės, rajono pietiniu pakraščiu apie 70 kilometrų vingiuoja Nemunas, o kelias nuo Serečžiaus iki Jurbarko laikomas vienu gražiausių Lietuvos kelių. Todėl įgyvendindami projektą „Nemuno kelias“ matome plačias galimybes nukreipti lietuvių ir į Lietuvą atvykstančių turistų srautus į mūsų rajoną. Labai svarbu, kad projektą įgyvendiname kartu su Kauno rajono, Kauno miesto ir Šakių rajono savivaldybėmis. Projekto tikslas – didinti kultūros ir gamtos paveldo objektų,

esančių projekte dalyvaujančių savivaldybių teritorijose, lankomumą ir žinomumą e. rinkodaros priemonėmis.

Tačiau plėtodami turizmą susiduriame su didžiule problema – Panevėžiuo regioninio parko reglamentu. Turime nuostabių vietų, į kurias yra ir norinčių investuoti, bet nieko negalima daryti. Ką ir nuo ko saugome: ar gamtą nuo žmonių, ar žmones nuo gamtos? Jei norime, kad pas mus žmonės važiuotų, turime sudaryti sąlygas jiems ir pavalgyti, ir apsigyventi, ir pailsėti.

Veliuonoje esančiame senajame magazine buvo planuojamas ir viešbutis, ir maitinimas, ir konferencijų salė, bet savininkui nepavyko šio projekto įgyvendinti. Tas pats ir su Belvederio dvaru. Po privatizavimo jis baigia sunykti. Žmonės, kurie būtų atvažiavę į Jurbarko rajoną, dabar nuvažiuoja kitur.

Prieš metus nemažai kalbėjome apie laivybos Nemune atgaivinimą. Gal numatoma kokių pokyčių?

Lietuva yra pasirašiusi Europos susitarimą dėl svarbiausių tarptautinės reikšmės vidaus vandenų kelių (AGN), pagal kurį vidaus vandenų kelias Nemuno upe ir Kuršių mariomis Kaunas–Jurbarkas–Klaipėda priskiriamas prie tarptautinės reikšmės vidaus vandenų kelių. Krovininės ir keleivinės laivybos vidaus laivų keliais plėtra – vienas iš ES prioritetų. Tai ekologiškai ir ekonomiškai naudingas, turizmui patrauklaus transporto segmentas. Taip pat laivyba – viena iš mažiau energijos naudojančių, švaresnių ir saugesnių transporto rūšių. Jurbarko yra krovininių prieklauka, keleivinių laivų ir mažųjų laivelų prieklauka, todėl tiek turistinės, tiek krovininės laivybos atgaivinimas ir plėtra suteiktų didelį ekonominį proveržį mūsų rajonui. Tačiau ir toliau lieka neišspręsta pagrindinė problema – vidaus vandens kelių eksploatavimas ir priežiūra: neužtikrintas garantinis laivybai gylis. Vilčių teikia tai, kad pradėjus veikti naujajai Marvelės krovininių prieklaukai atsiras paskata ir lėšos VI „Vidaus vandens kelių direkcija“ tinkamai eksploatuoti šį vandens kelią. Šių metų pavasarį planuojame skelbti mažųjų laivelų prieklaukos eksploatavimo konkursą.

Jurbarkas, kaip ir daugelis šalies miestų, susietas su žydų istorija ir paveldu. Jurbarko ne sykį lankėsi Izraelio ambasadorius. Kokie sumanymai šioje srityje?

Turime itin ambicingą sumanymą, dabartinėje Sinagogų aikštėje nuspręsta pastatyti memorialą, kurio projektas jau yra parengtas. Memorialą

kuria Jurbarko giminystės šaknų turintis skulptorius Dovydas Zundelovičius (David Zundelovitch) kartu su savo vaikais – dukra architektė Anna Zundelovitch ir sūnumi dizaineriu projekto prodiuseriu Gregory Zundelovitchiu. Tai unikalus projektas, neturintis analogų Lietuvoje, o galbūt ir visoje Europoje. Šiame memoriale, vaizduojančiame Nemuno bangas ir medinę sinagogą, bus įamžinti ne tik kadaise Jurbarko gyvenusių žydų, bet ir juos gelbėjusių žmonių vardai ir pavardės. Įrašai bus daromi anglų ir hebrajų kalbomis. Tikimasi, kad projektą pavyks įgyvendinti iki 2017 m. rugpjūčio 15 d., tačiau viskas priklausys ne tik nuo finansinių išteklių, bet ir nuo techninių detalių. Tai bendras projektas, prie kurio įgyvendinimo prisideda Jurbarko rajono savivaldybė, Izraelio valstybės ambasada Lietuvoje, Lietuvos žydų bendruomenė ir pats autorius Dovydas Zundelovičius.

Užsiminėte apie rajone esančias socialines problemas, kaip socialinėms išmokoms atsiliepia minimalaus atlyginimo didinimas.

Didesnės įtakos neturi, nes savivaldybė išimties tvarka skiria šeimoms paramą iš socialiniams poreikiams numatytų lėšų, tad gaunančių paramą žmonių skaičius dėl to nesumažėjo. Pavyzdžiui, 2015 m. spalio mėnesį parama buvo mokama 1263, o 2016 m. spalio mėnesį – 1273 asmenims. Žinoma, būtų gerai, jei minimalus mėnesio atlyginimas ir paramos dydis kiltų proporcingai.

Manau, didinant minimalią algą reikėtų peržiūrėti ir valstybės tarnautojų atlyginimus, nes dabar mažiausiai uždirbantis valstybės tarnautojas gaus mažiau negu minimali alga, dėl ko pradeda trūkti specialistų.

Be aptartų, kokie kiti pokyčiai laukia Jurbarko rajono 2017 metais?

Labai tikiusi, kad galėsime realiai įgyvendinti regiono plėtros strategiją ir vykdyti regioninius projektus, finansuojamus ES struktūrinės paramos lėšomis. Gyventojai ypač laukia vieno iš Jurbarko gyvenamųjų namų kvartalo kompleksinio tvarkymo, A. Giedraičio-Giedriaus gatvės rekonstravimo ir sutvarkymo, pradėsime vykdyti socialinės paramos projektus. Toliau tęsime daugiabučių namų atnaujinimą. Tikimės, kad galėsime pradėti tvarkyti Panemunės pilies ir Raudonės pilies parkus.

Kalbėjosi Karolina Baltiškiė

GERIAUSI 2016 METŲ JURBARKO KRAŠTO VERSLININKAI

LINA LUKOŠIŪTĖ

Sausio 6-ąją, Trijų karalių dieną, įvyko tradicinis verslo apdovanojimų vakaras „Geriausios Jurbarko rajono įmonės 2016“. Padėkos raštais ir prizais kraštą garsinančius verslininkus apdovanojo verslininkų organizacijų ir valstybinių įstaigų atstovai.

Jurbarko rajono meras Skirmantas Mockevičius padėką ir apdovanojimą už sėkmingą verslo plėtrą, svarų indėlį didinant Jurbarko rajono gyventojų užimtumą, konstruktyvų bendradarbiavimą su Jurbarko rajono savivaldybe įteikė Viešvilės miestelyje 2006 m. įkurtai medienos apdirbimo įmonei, vadovaujama Raimondo Jasulio, UAB „Viešvė“.

Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos apdovanojimas už 2016 m. sumokėtą didžiausią gyventojų pajamų mokesčio dalį, tenkančią vienam darbuotojui, skirtas UAB „Scanstatyba“. Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos apdovanojimas už nepriekaištingą Valstybinio socialinio draudimo įstatyme draudėjams numatytą prievolių vykdymą ir pasiektą darbuotojams priskaitymo darbo užmokesčio vidurkio bei sumokėtų socialinio draudimo įmokų augimą įteiktas E. Martinkaus individualiai įmonei. Tauragės teritorinės darbo biržos apdovanojimas atiteko UAB „Jurmedija“.

Iškilmingo vakaro metu paminėtas ir Jurbarko rajono verslininkų organizacijos 15 metų veiklos jubiliejus. Su organizacijos veiklos istorija susirinkusiuosius supažindino ilgametis jos vadovas Gintaris Stoškus.

Verslo apdovanojimų vakare siuvėjos Jolanta Vilkelienė ir Dina Klapatauskienė susirinkusiesiems pristatė drabužių kolekcijas, o Viešvilės LK grožio centras – išskirtinį šukuosenų ir makiažo reginį.

Verslininkus pasveikino Seimo narys Ričardas Juška, buvęs Seimo narys Bronius Pauža.

